

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 778

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 noiembrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 365 din 30 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1 ²) și (1 ³), precum și ale art. 47 ¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002	1-5	1.234. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 336/2001 pentru constituirea Comitetului Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală	6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.233. — Hotărâre privind aprobarea Listei societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, care beneficiază de extinderea înlesnirilor la plată prevăzute la art. 18 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	5-6	1.242. — Hotărâre privind finanțarea proiectului „La Pomul Verde — film documentar Avram Goldfaden“ din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României	7
		1.244. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, regie autonomă de interes național aflată sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 30 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) și (1³), precum și ale art. 47¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) și (1³), precum și ale art. 47¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, excepție ridicată de S.I.F. Oltenia — S.A. în Dosarul nr. 298/COM/2003 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) din Legea nr. 137/2002, întrucât măsura suspendării acțiunilor judiciare și extrajudiciare prevăzută de acest text legal limitează accesul liber la justiție, contravenind astfel prevederilor art. 21 din Legea fundamentală și, totodată, încalcă principiul constituțional al separației puterilor în stat.

În ceea ce privește dispozițiile art. 47¹ din Legea nr. 137/2002, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, întrucât legiuitorul, în virtutea art. 51 din Constituție, poate institui anumite excepții de la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002, ceea ce nu încalcă principiile și prevederile Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 298/COM/2003, **Tribunalul Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1²) și (3), precum și ale art. 47¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002.** Excepția a fost ridicată de S.I.F. Oltenia — S.A. într-o cauză având ca obiect anularea hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor Societății Comerciale „MAT” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece suspendarea tuturor acțiunilor judiciare și extrajudiciare pe termen de maximum 6 luni, „dispusă abuziv” de dispozițiile art. 16 alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 137/2002, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, împiedică soluționarea într-un termen rezonabil a acțiunilor pe care o persoană de drept privat le-a promovat împotriva unei societăți comerciale aflate în administrare specială și echivalează cu limitarea accesului liber la justiție. Totodată, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile referitoare la economia de piață, precum și pe cele referitoare la protecția proprietății private din Constituție, întrucât sunt prejudiciate: pe de-o parte, creditorii societăților comerciale cu capital de stat aflate în administrare specială, creditorii care nu își mai pot recupera creanțele, iar, pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 47¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, acționarii acestor societăți comerciale, deoarece atribuțiile aferente calității de acționar nu mai pot fi exercitate.

De asemenea, autoarea excepției susține că restrângerea exercițiului dreptului la acțiune împotriva societăților comerciale aflate în administrare specială, respectiv suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva acestora și exceptarea de la regulile de drept comun reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, nu se încadrează în nici una dintre situațiile prevăzute limitativ de dispozițiile art. 49 din Constituție referitoare la posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Tribunalul Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare promovate împotriva uneia dintre societățile comerciale aflate în administrare specială reprezintă o „reflectare a condițiilor economico-sociale concrete din România, în ceea ce privește

societățile comerciale aflate în proces de privatizare”. Totodată nu există neconcordanțe între dispozițiile legale criticate și prevederile art. 41, 134, 135 și 49 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât suspendarea, pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, a acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva societăților comerciale, precum și suspendarea oricăror termene de prescripție a acestor acțiuni pe durata supravegherii financiare constituie măsuri cu impact semnificativ în domeniul administrării participațiilor statului, menite să sporească atractivitatea ofertei de privatizare a respectivelor societăți în fața potențialilor cumpărători.

Suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva societăților comerciale aflate în procesul de privatizare nu împiedică cu caracter definitiv exercitarea acestor acțiuni, ci reprezintă o măsură excepțională cu caracter temporar, necesară în vederea accelerării procesului de privatizare.

De asemenea, Guvernul apreciază critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate al acționarilor minoritari asupra acțiunilor deținute la aceste societăți, ci constituie măsuri speciale care au drept scop accelerarea procesului de privatizare, statul intervenind pentru protejarea intereselor sale naționale în activitatea economică și financiară, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție. Pe de altă parte, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, iar exceptarea operațiunilor de majorare a capitalului social de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate corespunde interesului statului de diminuare rapidă a participațiilor sale la societățile comerciale.

În final, apreciază că atât suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva societăților comerciale, ce constituie o măsură excepțională cu caracter temporar, cât și exceptarea operațiunilor de majorare a capitalului social de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 nu constituie o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât rațiunea introducerii prin dispozițiile legale criticate a unui caz special de suspendare o constituie „favorizarea accelerării procesului de privatizare a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, care, în același timp, au și mari datorii la bugetul statului, furnizorii de utilități publice, precum și la creditorii comerciali”.

Posibilele întârzieri în realizarea creanțelor, datorate suspendării tuturor acțiunilor judiciare și extrajudiciare, nu au valoarea unei îngrădiri a exercitării dreptului de a se adresa justiției pentru apărarea intereselor sale legitime, întrucât art. 21 din Constituție nu instituie vreo interdicție cu privire la suspendarea legală sau judiciară a unor

cauze, ci prevede posibilitatea sesizării justiției, reglementare pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002 nu o încalcă.

Măsura suspendării tuturor acțiunilor judiciare și extra-judiciare îndreptate împotriva societăților comerciale aflate sub supraveghere financiară nu aduce atingere dreptului de proprietate al titularilor de creanțe. Totodată aceasta se justifică din punctul de vedere al apărării ordinii publice, astfel încât se înscrie în limitele statuate de art. 49 din Constituție.

Dispozițiile legale criticate nu încalcă nici prevederile art. 134 din Legea fundamentală, deoarece prin suspendarea acțiunilor judiciare și extrajudiciare s-a urmărit crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și protejarea intereselor naționale în activitatea economică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1²) și (1³) și ale art. 47¹ din Legea nr. 137 din 28 martie 2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1²) și (1³): „(1²) Toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale înainte sau după instituirea supravegherii financiare se suspendă pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni, dar nu mai mult de 6 luni de la data instituirii supravegherii financiare.

(1³) Pe durata supravegherii financiare se suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la alin. (1²).“;

— Art. 47¹: „Sunt exceptate de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 525/2002, operațiunile de majorare a capitalului social efectuate în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2002.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 41: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(6) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;

— Art. 134: „(1) Economia României este economie de piață.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice naționale;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.“;

— Art. 135: „(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Proprietatea este publică sau privată.

(3) Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(4) Bogățiile de orice natură ale subsolului, căile de comunicație, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil și acelea ce pot fi folosite în interes public, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(5) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate.

(6) Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“

De asemenea, autoarea excepției susține că sunt încălcate și prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la convenție, care au următorul cuprins:

— Art. 6 pct. 1 din Convenție: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”;

— Art. 1 din primul Protocol adițional la convenție: „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*”

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenziilor.”

I. Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 137/2002 stabilesc cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare, iar în acest scop cap. III (art. 16 — 21) „*Măsuri speciale în procesul de privatizare*” instituie o procedură de administrare specială în perioada de privatizare pentru societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține un pachet majoritar de acțiuni, procedură menită să favorizeze accelerarea procesului de privatizare și să facă atractive, în cadrul acestui proces, societățile comerciale cu capital de stat. Astfel, dispozițiile art. 16 alin. (1²) și (1³) din lege prevăd măsura suspendării tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societății comerciale înainte sau după instituirea supravegherii financiare, pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare și data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni, „*dar nu mai mult de 6 luni de la data instituirii supravegherii financiare*”.

Având în vedere perioada de timp limitată pentru care se pot suspenda acțiunile judiciare sau extrajudiciare pornite împotriva societăților la care fac referire dispozițiile legale criticate, această suspendare încetând în momentul când se încheie contractele de privatizare sau după 6 luni de la data supravegherii financiare, Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (1²) și (1³) din aceeași lege nu contravin cerinței soluționării procesului într-un termen rezonabil și ca atare critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este neîntemeiată.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu îngăduiesc accesul liber la justiție, care include dreptul oricărei persoane de a se adresa instanței judecătorești competente pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, precum și dreptul de a stăruii în continuarea procesului judiciar declanșat până la soluționarea definitivă a acestuia printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, inclusiv exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, drept care, în speță, nu este suprimat. Art. 21 din Constituție prevede posibilitatea sesizării justiției, fără să instituie vreo interdicție cu privire la suspendarea legală sau judiciară a unor cauze și ca atare dispozițiile legale criticate nu intră în contradicție cu prevederea constituțională menționată.

Totodată Curtea nu poate reține incompatibilitatea, susținută de autorul excepției, dintre dispozițiile criticate și cele ale art. 41 și 135 din Constituție privind proprietatea privată, precum și cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât măsura temporară a suspendării acțiunilor judiciare sau extrajudiciare, prin ea însăși, este luată în vederea realizării scopului strategic, de interes general, al privatizării, fără a pune în discuție dreptul de proprietate al altor subiecte îndreptățite să acționeze în judecată societățile comerciale respective.

Ca atare, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 49 din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, întrucât autorului excepției nu i s-au restrâns, prin prevederile legale criticate, exercițiul vreunuia dintre drepturile ori libertățile constituționale.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 134 din Constituție privind economia, Curtea constată că, dimpotrivă, textele legale criticate contribuie la consolidarea economiei de piață și la crearea cadrului favorabil pentru valorificarea factorilor de producție și protejarea intereselor cetățenilor în activitatea economico-financiară.

Sub aceste aspecte Curtea s-a mai pronunțat în cauze similare, prin mai multe decizii (de exemplu, prin Decizia nr. 211 din 10 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 28 octombrie 2002), stabilind că dispozițiile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului sunt constituționale, deși aceste dispoziții prevedeau măsura suspendării acțiunilor sau, după caz, a procedurilor prevăzute de Legea nr. 64/1995 pe timp de un an, cu posibilitatea prelungirii pe timp de încă un an.

De altfel, jurisprudența Curții Constituționale în această materie este în deplin acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cazul *Saggio contra Italiei* (Hotărârea din 25 octombrie 2001), Curtea de la Strassbourg a stabilit în cauză că măsura luată de ministrul industriei din Italia de plasare a unei societăți sub regim de „administrare extraordinară”, în baza Legii nr. 95 din 3 aprilie 1979, conform căreia nici o acțiune în executare nu putea fi intentată împotriva societății, vizează asigurarea unei bune gestionări a societății respective și o protecție identică pentru toți creditorii. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut statului o marjă largă de apreciere în ceea ce privește mijloacele folosite pentru atingerea obiectivelor urmărite. În hotărârea respectivă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că, în principiu, un sistem de suspendare temporară a plății datorilor unei societăți comerciale aflate în criză și autorizate să își continue activitatea de producție în interesul economiei naționale nu este criticabil în sine, având în vedere marja de apreciere recunoscută statelor. Totodată, în considerentele hotărârii respective, instanța europeană a statuat că, în speță, nu a operat vreo expropriere sau vreun transfer de proprietate, căci dreptul reclamantului (fost salariat al societății) nu a fost niciodată pus în discuție.

În consecință, Curtea Constituțională reține că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 47¹ din aceeași lege, Curtea reține că exceptarea operațiunilor de majorare a capitalului social de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate corespunde interesului statului de diminuare rapidă a participațiilor sale la societățile comerciale.

Sușinerile autorului excepției, conform cărora dispozițiile art. 47¹ din aceeași lege ar contraveni prevederilor con-

stituționale ale art. 41, referitoare la protecția proprietății private, sunt neîntemeiate, întrucât prin majorarea capitalului social al unei societăți comerciale nu este afectat dreptul de proprietate al acționarilor. Prin măsura de majorare a capitalului social nu se realizează un transfer de proprietate, ci cel mult se poate produce o modificare a ponderii pe care unii acționari o dețin în totalul acțiunilor. De altfel, măsura ca atare este prevăzută de lege și uzitată în practica societăților comerciale.

Pe de altă parte, problema majorării capitalului social al societății comerciale, a condițiilor în care aceasta poate fi realizată sau a excepțiilor de la prevederile general aplicabile reprezintă exclusiv o problemă de interpretare și

aplicare a legii, care este de competența instanței de judecată și care excedează sferei controlului de constituționalitate.

Cu privire la dispozițiile art. 16 alin. (1²) și (1³) și ale art. 47¹ din Legea nr. 137/2002, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 350 din 23 septembrie 2003, încă nepublicată, constatând că acestea sunt constituționale. Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie, considerentele și soluția din această decizie rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1²) și (1³), precum și ale art. 47¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, excepție ridicată de S.I.F. Oltenia — S.A. în Dosarul nr. 298/COM/2003 al Tribunalului Dolj — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea Listei societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, care beneficiază de extinderea înlesnirilor la plată prevăzute la art. 18 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituție și ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă extinderea înlesnirilor la plată pentru obligațiile bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie 2002, prevăzute la art. 18 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, pentru

societățile comerciale din portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre și privatizate după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Președintele Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.233.

LISTA

societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, care beneficiază de extinderea înlesnirilor la plată prevăzute la art. 18 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Nr. crt.	Denumirea societății comerciale
1.	CORAPET — S.A. Corabia	16.	ELECTRONICA — S.A. București
2.	FORTUS — S.A. Iași	17.	ELECTROPUTERE — S.A. Craiova
3.	TRANSMIXT — S.A. Bistrița	18.	FAUR — S.A. București
4.	AGROMEC GILĂU — S.A. Gilău	19.	HART — S.A. Miercurea-Ciuc
5.	TCM — S.A. Cluj	20.	IAIFO — S.A. Zalău
6.	URBIS — S.A. București	21.	ICMRS — S.A. Galați
7.	MAT — S.A. Craiova	22.	LETEA — S.A. Bacău
8.	BĂNEASA — S.A. Voluntari	23.	ROCAR — S.A. București
9.	METALURGICA — S.A. Aiud	24.	RULMENTUL — S.A. Brașov
10.	PETROTUB — S.A. Roman	25.	TREMAG — S.A. Tulcea
11.	TIMPURI NOI — S.A. București	26.	TUBINOX — S.A. București
12.	AMPELUM — S.A. Zlatna	27.	TURNU — S.A. Turnu Măgurele
13.	ARTECA — S.A. Jilava	28.	UCM — S.A. Reșița
14.	AVERSA — S.A. București	29.	UNIREA — S.A. Cluj
15.	CUG — S.A. Cluj	30.	UZTEL — S.A. Ploiești

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 336/2001 pentru constituirea Comitetului Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 336/2001 pentru constituirea Comitetului Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 29 martie 2001, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Comitetul Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală este format din câte un reprezentant al următoarelor instituții publice și asociații: Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Integrării Europene, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, Fondul Român pentru Dezvoltare Socială, Asociația Comunelor din România, Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) Instituțiile publice prevăzute la alin. (1) vor fi reprezentate de câte o persoană numită prin ordin al conducătorului acestora, Fondul Român pentru Dezvoltare Socială, de un membru al consiliului director, iar Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Asociația

Comunelor din România, de câte un reprezentant al acestor organizații.

(3) Președintele Comitetului Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală este reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor .“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Pe întreaga durată a pregătirii și desfășurării proiectului, Comitetul Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală este sprijinit în activitatea sa de Unitatea de Management a Proiectului, care are rol de secretariat tehnic al Comitetului Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală.“

Art. II. — Nominalizarea reprezentanților în Comitetul Național de Coordonare a Proiectului de Dezvoltare Rurală, în conformitate cu prevederile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 336/2001, se face în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri și se comunică Unității de Management a Proiectului din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind finanțarea proiectului „La Pomul Verde — film documentar Avram Goldfaden“
din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României**

Având în vedere prevederile art. III alin. (11) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002, în temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea proiectului „La Pomul Verde — film documentar Avram Goldfaden“ în limita sumei de 2.000.000 mii lei.

Art. 2. — (1) Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1, aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 39 din 14 octombrie 2003, se asigură parțial, în anul 2003, prin suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor cu suma de 400.000 mii lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General al Guvernului, de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României“, titlul „Transferuri“.

(2) Finanțarea se face pe bază de contract de finanțare încheiat între Ministerul Culturii și Cultelor și Societatea

Comercială „Total TV“ — S.R.L., cu plata în avans de până la 30%.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Ministerului Culturii și Cultelor și se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României“, titlul „Transferuri“, până la data de 15 decembrie 2003.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului,
Eugen Bejinariu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.242.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2004
al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, regie autonomă
de interes național aflată sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 107 din Constituție și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 59/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, regie autonomă de interes național

aflată sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

*) Anexa se comunică Secretariatului General al Guvernului.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prevăzut la art. 1, reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Secretariatului General al Guvernului, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” va efectua cheltuieli totale, altele decât cele de natura

cheltuielilor de personal, proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului,

Eugen Bejinariu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

București, 24 octombrie 2003.
Nr. 1.244.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro